

Arestat în noaptea de 5 spre 6 mai 1950, ca fost demnitar. Detenția la Sighet, unde a murit la 9 martie 1953, după ce a fost ras în cap și dus să se spele. Baia i-a fost fatală, din cauza anemiei provocate de regimul de exterminare impus de comandantul închisorii, Vasile Ciolpan. Trupul neînsuflețit i-a fost aruncat într-o groapă comună din Cimitirul Săracilor de pe malul Izei. Abia după moartea lui Ion M. Pop, a fost publicat decretul în care se menționa că primise o condamnare administrativă de 24 de luni.

POP, Ion V. Născut la 8 martie 1921, în comuna Sângiorgiu de Pădure — Mureș. Sergent-major în cadrul Regimentului 1 Roșiori din Arad. Arestat la 7 ianuarie 1947 și condamnat, prin sentința 5/25.04.1947 a Curții Militare de Casație și Justiție din București, la 4 ani de închisoare, în cadrul procesului înscenat de Al. Nicolski și denumit *Valurile Dunării*, avându-i ca șefi de lot pe generalul Petre Georgescu și pe colonelul Dumitru Sorescu (vezi și Popescu, Constantin C., locotenent).

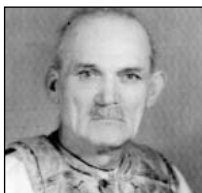
POP, Ionaș F. Din Ploiești (str. Lugojana, nr. 3). Detenția, 7 ani și 3 luni. A murit la puțin timp după eliberare, din cauza condițiilor de exterminare din închisori.

POP, Ionel I. Nepot al lui Iuliu Maniu, în care acesta vedea un urmaș politic. Avocat, membru în mai multe consilii de administrație. Ministru — subsecretar de stat la Interne (9 iunie 1932 — 13 noiembrie 1933), în timpul guvernelor Vaida-Voevod și Maniu (cel de-al doilea). Președinte al organizației P.N.Ț. Turda. La alegerile din 1946 nu a mai dorit să candideze pentru Parlament. A fost un iubitor de natură și un pasionat vânător. Prieten bun cu Mihail Sadoveanu și dr. Petru Groza. Arestat la 1 august 1947, împreună cu fiul său, Pitu, și dus la Văcărești. Anchetat în legătură cu P.N.Ț.-ul, s-a desolidarizat de partid, pentru că a fost șantajat cu persecutarea fiului său, care era implicat într-o serie de afaceri. Eliberat pentru scurt timp și rearestat. Nu a fost condamnat. Comuniștii s-au folosit de el în campania de dezinformare a lumii libere, punându-l să scrie articole prin care să îi îndemne pe românii fugiți în

exil să se reîntoarcă în România. A fost așezat la conducerea revistei *Glasul Patriei* și a comitetului de repatriere. Cei care au căzut în capcana comuniștilor și au revenit, au trecut prin anchete umiltoare și, mai toți, au luat drumul închisorilor. Redăm, în continuare, un fragment publicat de Ionel Pop, în *Glasul Patriei* , în 1955: *“Acei care își închipuie că revine trecutul, cu noianul de mizerii și întuneric pentru popor, trec prin grea înșelăciune”* . Ionel Pop a criticat în termenii cei mai duri P.N.Ț.-ul și a adus elogiul regimului criminal comunist, în slujba căruia se pusese, împreună cu fiul său: *“Noile concepții, noile idealuri și nu mai puțin noile înfăptuiri atât de impresionante și convingătoare, au zdrobit ca sub un tăvălug uriaș vechile grupări și ideologii politice, lăsând în urmă un teren și mai propriu pentru minunata și sigura perspectivă a unui viitor fericit dorit de țara întregă, perspectiva socialistă”* .

POP, Iosif. Preot vicar greco-catolic, din Târgu-Mureș, cu studii universitare la Oradea și Budapesta, terminate în 1917. Vicar foraneu arhiepiscopozan al Târgu-Mureșului. S-a dedicat cu dragoste misiunii sale. În perioada în care Ardealul de Nord s-a aflat sub ocupația Ungariei hortiste (1940-44), a fost sufletul rezistenței românești, împotrivindu-se, cu mult curaj, atrocităților și umilințelor cărora le-au fost supuși țărani români. După desființarea Bisericii Greco-Catolice de către comuniști, a refuzat să treacă la ortodoxie și a fost arestat, torturat și umilit (de această dată, de autoritățile din propria țară). Deținut. După eliberare, a fost muncitor la Târgu-Mureș. A murit în primăvara lui 1985. La înmormântarea lui au participat peste 100 de preoți greco-catolici din țară, care au slujit împreună cu Alexandru Todea și Iosif Sabău.

POP, Iosif. Din comuna Daia Română — Alba. Arestat de 17 ori, în perioada 1949 — 1953, batjocorit și torturat sălbatic în beciturile Securității din Alba-Iulia (i-au fost rupt

dinții și i-a fost smuls părul din cap), pentru că se opusese colectivizării agricole.

POP, Iosif. Notar din comuna Ariușd — Brașov. Arestat la 15 august 1952 și condamnat administrativ.

POP, Iuliu. Protopop greco-catolic din comuna Maieru. Arestat pentru că a refuzat să treacă la ortodoxie.

POP, Ivăntie. Născut în 1914. Comerciant din comuna Bicaci (între Băile Felix și Salonta). Arestat de Securitatea Oradea, torturat și condamnat la 5 ani de închisoare, prin sentința Tribunalului Militar Cluj, pronunțată la 15 martie 1949, de un complet format din “magistrații” Teodor Comănescu, Ion Crețu, Gheorghe Davidescu, Vasile Vlațiu, Constantin Vulcan și procurorul Constantin Popescu. Detenția la Aiud și minele de plumb de la Baia Sprie.

POP, Laurențiu. Țăran din regiunea Băișoara. Arestat, torturat la Securitatea Sibiu, de Gheorghe Crăciun, și condamnat, prin sentința 937/1.12.1950 a Tribunalului Militar Cluj, la 7 ani de închisoare, pentru că acordase sprijin unor partizani anticomuniști din grupul lui Diamandi Ionescu. Detenția la Gherla, unde a trecut prin *reeducare*, fiind bătut de Țănu Popa, pentru a divulga locurile din munți în care partizanii aveau depozite de arme.

POP, Laurențiu. Din comuna Moldovenești, din zona Turdei. Condamnat, prin decretul 377/30.08.1951, la 12 luni de muncă forțată.

POP, Leonida. Avocat din Năsăud. Condamnat la 19 noiembrie 1946, în cadrul procesului înscenat *Sumanelor Negre*. Detenția la M.A.I., Văcărești, Jilava și Aiud.

POP, Leonida I. Născut la 22 decembrie 1885, la Sibiu. Domiciliat la Mediaș (Piața Regele Ferdinand, nr. 28). Colonel de jandarmi, în rezervă. Arestat în 1945, la vârsta de 59 de ani, și condamnat de Tribunalul Poporului din Cluj, la 23 iulie 1945, la muncă silnică pe viață. A murit la 13 septembrie 1948, la închisoarea Jilava.

POP, Lola. Funcționară din Brașov. Arestată în mai 1948, torturată în ancheta Securității și condamnată.

POP, Lucian (frate cu Pop, Victor, preotul). Staretul Mănăstirii Moisei (greco-catolică). Batjocorit în timpul ocupației hortiste a Ardealului de Nord și tratat la fel și de conducătorii comuniști ai României. Deținut politic. A publicat mai multe lucrări pe teme religioase. A murit de tifos exantematic, pe care îl luase de la un bolnav pe care îl vizitase.

POP, Lucian. Elev din Reghin. Arestat în 1948 și condamnat. Detenția la Târgșor, unde s-a opus acțiunii de *reeducare*.

POP, Maria. Din Sântana — Arad. De origine germană. Arestată de sovietici la 15 ianuarie 1945 și deportată în URSS, la muncă forțată.

POP, Maria. Arhitectă din Brașov. Președinte al organizației de femei P.N.Ț. Dedicată cauzei naționale, i-a sprijinit pe partizanii anticomuniști ascunși în Munții Piatra Craiului, în perioada 1946-47. Arestată la 15 august 1949, împreună cu soțul ei.

POP, Maria. Din Cluj. Condamnată.

POP, Marius. Arestat în 1948, în lotul membrilor Centrului Studentesc Legionar de la Cluj. Condamnat, prin sentința 711/14.04.1949 a Tribunalului Militar Cluj, la 15 ani de închisoare. Detenția la Pitești, unde s-a îmbolnăvit, și Târgu-Ocna.

POP, Marius. Avocat din Năsăud. Președinte al organizației județene a P.N.Ț. Condamnat, la ani mulți de închisoare, în procesul înscenat *Sumanelor Negre*, pentru că îi adăpostise pe Gavrilă Olteanu, Nicolae Paleacu și Dumitru Steanță. Detenția la M.A.I., Jilava, Văcărești și Aiud.

POP, Marta-Iuliana. Născută la 7 noiembrie 1933, la Banloc. Domiciliu obligatoriu în Bărgan, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

POP, Măriuca (a Hodriganului). Țărancă din Lăpușul Românesc. Arestată la 26 octombrie 1948, pentru că luase parte la revolta din comună, pentru apărarea preotului greco-catolic, Atanase Oniga. Torturată la Securitate, de Nicolae Briceag, și condamnată, prin sentința 500/11.02.1949 a Tribunalului Militar Cluj, semnată de Alex Barbu, la 3 luni de închisoare.

POP, Mihai. Născut la 1 septembrie 1923, în comuna Daia Română, lângă Sebeș — Alba. Student la Academia Comercială. Condamnat în 1948, în lipsă, la 1 an de închisoare. A trecut granița în Jugoslavia, unde a fost însă arestat și întemnițat. În cele din urmă, a reușit să ajungă în Franța, unde a stat 2 ani, după care a plecat în Canada, unde a și murit.

POP, Mihai. Preot din comuna Cuceu — Sălaj. Arestat la 15 august 1952 și dispărut în închisorile comuniste.

POP, Mihai. Țăran condamnat pentru participare la răscoala de la Bârsana — Maramureș, împotriva colectivizării.

POP, Mihai. Arestat și condamnat. Detenția la Aiud, în perioada 1962-64, când s-a desfășurat *reeducarea* “non-violentă”. A colaborat la realizarea copertei cărții *Despre mișcarea legionară*, redactată la inițiativa directorului închisorii, colonelul Gheorghe Crăciun, în vederea compromiterii deținuților politici care urmau să fie eliberați.

POP, Mihai I. Născut la 11 noiembrie 1947, la Cluj. Arestat și deținut 5 luni, pentru “tentativa de trecere frauduloasă a frontierei”. Domiciliat la Constanța.

POP, Mihai I. (fratele lui Pop, Ion G. — Jean Fileru). Din Lisa — Brașov. Arestat de Securitate în mai 1953, în încercarea de a afla de la el unde se ascundea fratele său. Nu și-a trădat fratele și a fost trimis la închisoare.

POP, Mihai-Victor. Preot greco-catolic și profesor din Șimleu Silvaniei — Sălaj. Arestat și torturat la ordinul autorităților hortiste maghiare din Ardealul de Nord. După desființarea Bisericii Greco-Catolice de către comuniști, a refuzat să treacă la ortodoxie. Excluz din învățământ (preda la o școală din Boianul Mare). Arestat în martie 1951 și anchetat, timp de 6 luni, la Securitatea Oradea, fiind acuzat că îl sfătuisse pe preotul Ilie Borz să nu renunțe la greco-catolicism. Condamnat în septembrie 1951, de Tribunalul Militar Cluj, la 2 ani de închisoare. Detenția la Jilava, Oradea și Poarta Albă, unde i s-a comunicat reducerea pedepsei, de la 2 ani la 10 luni. După eliberare, a fost nevoit să lucreze ca muncitor.

POP, Mihailă Gh. Născut la 14 octombrie 1906, în comuna Lușca — Bistrița-Năsăud. Arestat la 12 martie 1949 și condamnat la 6 ani de închisoare, pentru “uneltire”. Ulterior, pedeapsa i-a fost redusă la 4 ani și ar fi trebuit să fie eliberat la 12 martie 1953. Nu a fost eliberat și a murit, la 5 noiembrie 1953, la Gherla, în condiții de exterminare.

POP, Nicolae. Născut în 1907. Profesor din Beiuș. Arestat în martie 1949, de Securitatea Cluj și condamnat la 10 ani de închisoare.

POP, Nicolae. Născut la 10 mai 1911. Contabil din Arad. Arestat în 1952, de Securitatea Oradea și condamnat, de Tribunalul Militar Cluj, la 5 ani de temniță grea, pentru “activitate împotriva clasei muncitoare”. Detenția la Oradea, Cluj și Canal. Eliberat în 1955.

POP, Nicolae. Pădurar din comuna Lăpușul Românesc. Membru P.N.Ț. A refuzat colaborarea cu Securitatea și i-a sprijinit pe partizanii anticomuniști. Casa i-a fost pusă sub supraveghere. Într-o noapte din mai 1949, a fost prins în casa lui profesorul Vasile Pașca și Nicolae Pop a fost silit să recunoască faptul că îl sprijinise pe partizan. Când securiștii i-au cerut să aducă arma pe care o deținea, Pop s-a întors împreună cu studentul Vasile Hotea, din comuna Hărniciești, împreună cu care l-a eliberat pe profesorul Pașca. Toți trei s-au refugiat în Munții Țibleșului, unde se aflau deja partizanii Mircea Dobre, Ioan Rus, Ioan Tivadar ș.a. Nicolae Pop a devenit conducătorul acestui grup de rezistență, căruia i s-au alăturat, în august 1950, 7 tineri, printre care frații Chindriș și Dunca, din Maramureș. Ulterior, li s-a alăturat și preotul Atanase Oniga. În acest timp, Securitatea a trecut la persecuții împotriva familiei lui Nicolae Pop: soția acestuia a fost arestată și bătută cu sălbăticie, trebuind să stea 3 luni la pat, din această cauză. În 1952 a început arestarea oamenilor din regiune și trimiterea lor cu domiciliu obligatoriu, moment în care și copiii lui Nicolae Pop s-au alăturat grupului de partizani, pentru a scăpa de presiunile la care erau supuși de către șeful de securitate, Nicolae Briceag.

Regiunea a fost invadată de securiști, care au folosit până și avioane pentru descoperirea ascunzătorilor partizanilor. Unul dintre bordeie a fost descoperit, dar nici unul dintre luptători nu a fost prins. În septembrie 1952, la vârsta de 54 de ani, lui Nicolae Pop i-a paralizat partea dreaptă a corpului, nemaiputând nici să vorbească. Prin semne, le-a cerut camarazilor săi să-l ducă la preotul din Ungureni, pentru a se spovedi. Tot prin semne a cerut să fie predat Miliției, fapt care s-a petrecut în ziua de Anul Nou 1953, dată după care nu s-a mai știut nimic de Nicolae Pop. În noaptea de 6 spre 7 ianuarie 1953, a fost împușcat preotul Atanase Oniga, iar la 9 martie 1953, Vasile Hotea. Grupul de partizani a fost lichidat definitiv, prin arestarea celor 2 copii ai lui Nicolae Pop.

POP, Octavian. Preot din comuna Berbești — Maramureș (pe valea Marei). Arestat după manifestația de la 5-6 martie 1945, de la Podul Izei, împotriva alipirii Maramureșului la URSS. Condamnat la Ujgorod și deportat în Siberia. A murit la scurt timp după întoarcerea acasă, din cauza tratamentului de exterminare căruia îi fusese supus.

POP, Pavel. Condamnat în 1949. Detenția la Peninsula, unde a lucrat ca electrician. El este cel care l-a auzit, în aprilie 1951, pe Dumitrache, rugându-se să nu fie împușcat, după ce încercase să evadeze din lagăr. Rugămintele lui Ion A. Dumitrache nu au fost ascultate și a fost împușcat de locotenentul Chirion și de deținuții *reeducați*, Ion Bogdănescu și Madan.

POP, Petre. Din comuna Negru — Bihor. Membru P.N.Ț. Arestat de Securitatea Oradea.

POP, Petru. Născut în 1898. A murit la închisoare, în 1952.

POP, Petru I. Cizmar din Timișoara. Arestat în 1948 și condamnat la 15 ani de închisoare. După ce a executat pedeapsa, a fost trimis în Bărăgan, cu domiciliu obligatoriu. A murit acolo.

POP, Pitu. Vezi Pop, Ionel I.

POP, Radu. Condamnat în 1952, la 10 ani de muncă silnică. Trimis, de NKVD, în Siberia.

POP, Remus. Avocat și deputat de Cluj. Arestat și condamnat. Detenția la Canal (1951). Ulterior, a fost trimis în Bărăgan, cu domiciliu obligatoriu.

POP, Romulus. Asistent universitar din București. Condamnat în 1946.

POP, Romulus. Din Oradea. Arestat pe baza decretului 334/1.08.1951 și condamnat la 24 de luni de muncă forțată.

POP, Romulus. Născut la 17 aprilie 1907, în comuna Banloc — Timiș. Absolvent al Academiei Teologice din Caransebeș. Preot la Foeni — Timiș (din 1933). Arestat la 10 martie 1957, torturat la Securitatea Timișoara și condamnat, prin sentința 306/1958 a Tribunalului Militar Timișoara, la 10 ani de închisoare. Eliberat, prin grațiere, în 1964. Din 1966, preot la Delinești, apoi la Bogodint și Buchin. Pensionat în 1977.

POP, Romulus (zis Bimbo). Născut la 1 mai 1925, la Cluj. Student la Facultatea de Medicină Veterinară. Arestat la 24 decembrie 1948, în urma denunțului lui Eugen Marinescu, și condamnat. Detenția la Pitești și Gherla (până la 15 decembrie 1951), unde a trecut prin *reeducare*, în minele de plumb de la Baia Sprie, la Oradea (de la 21 noiembrie 1954; a fost mutat în timpul Revoluției din Ungaria) și Aiud. După expirarea pedepsei, a fost trimis în Bărăgan, la Lătești, cu domiciliu obligatoriu, până în 1964.

POP, Romulus G. Născut în 1899. Doctor în Drept, cu studii în Elveția și Franța. Deputat P.N.Ț. de Cluj (1932-33). Șeful Comisariatului pentru refugiați (cu rang de ministru), până în 1945. Arestat la Gherla, la 6 mai 1950. Detenția la Sighet (din seara de 6 mai 1950, până în iunie 1955).

POP(P), Romulus-Valer. Din Caransebeș. Arestat în 1958, de Securitatea Timișoara și condamnat. Detenția la Timișoara, Aiud (1958), Salcia și Luciu-Giurgeni. Eliberat, prin grațiere, în 1964.

POP, Sever. Student din Cluj. Condamnat în 1949, la 5 ani de închisoare, în procesul Centrului Studentesc Legionar. Detenția la Pitești și Gherla, unde a trecut prin *reeducarea* prin tortură.

POP, Silviu. Elev la Școala medie nr. 5 din Timișoara. A manifestat în centrul

Timișoarei, împreună cu alți elevi, solidarizându-se cu studenții arestați și cerând eliberarea lor. Au fost arestați și duși în beciurile Securității peste 30 de elevi. După câteva zile de anchete, au fost eliberați, Silviu Pop aflându-se printre ei.

POP, Simion. Preot din comuna Toldal — Mureș. Judecat la 17-18 aprilie 1952 și condamnat, într-un lot de 19 persoane, avându-l ca șef pe preotul Ion Șerban, din Voievodeni.

POP, Simion. Din Chișineu Criș. Fost ofițer. Arestat și condamnat la 4 ani și 6 luni de închisoare. A murit în 1952, la Canal, în condiții de exterminare prin muncă forțată.

POP, Simion. Medic din Târgu-Mureș. Membru al *Comitetului Național de Eliberare*, condus de învățătorul Ion Faliboga, care încercase să organizeze o manifestație la Târgu-Mureș, în octombrie 1956, în contextul Revoluției din Ungaria. Arestat, anchetat cu duritate și condamnat, de Tribunalul Militar Sibiu (președinte — colonelul Paul Finichi), în procesul care s-a desfășurat între 17 mai și 2 iunie 1957, la 15 ani de muncă silnică, într-un lot de 70 de inculpați.

POP, Simion N. Născut la 19 octombrie 1910. Magazioner arestat la 28 ianuarie 1951. Detenția la Poarta Albă, unde a murit, la 24 iunie 1952, în condiții de exterminare prin muncă forțată.

POP, Simion S. Născut la 24 februarie 1882, în comuna Leșu-Ilvei — Bistrița-Năsăud, într-o familie cu 12 copii. Absolvent al Liceului grăniceresc din Năsăud (1912) și al Academiei Teologice Romano-Catolice din Oradea (1916). Membru fondator al Societății de lectură *Sf. Ioan Gură de Aur* din Oradea. Hirotonit preot greco-catolic, în februarie 1918, de către episcopul dr. Iuliu Hossu. Preot capelan la Rodna Veche, al cărei reprezentant a fost la Marea Adunare Națională de la Alba-Iulia, de la 1 decembrie 1918. În timpul ocupației hortiste asupra Ardealului de Nord, a

rămas în comună și a încercat să îi apere pe țărani de abuzurile ocupantului. Vicar foraneu al Rodnei. În 1944 a înființat Liceul de fete *Principesa Ileana* din Năsăud. După desființarea Bisericii Greco-Catolice, a refuzat să treacă la ortodoxie și a fost somat, la 20 octombrie 1948, să predea Catedrala din Năsăud, pe care o păstorea. Arestat la 27 octombrie 1948 și condamnat în ianuarie 1949. Detenția la Aiud. După eliberare a primit domiciliu obligatoriu la Năsăud, fiind lipsit de orice mijloace de supraviețuire. Ulterior, a găsit un serviciu la Sanatoriul din Vatra Dornei. A murit la 1 februarie 1983.

POP(P), Simion-Daniel (Dănilă) N.

Născut la 8 februarie 1917, în comuna Leordina — Maramureș, în familia preotului greco-catolic, Nicolae Pop, care a mai avut încă 8 copii. Absolvent al Liceului din Sighet (1934), al Seminarului din Blaj și al Academiei Teologice din Cluj (1940). Învățător la Cehai (1934-36). Contabil la episcopia din Baia Mare. Hirotonit preot în 1943, de către episcopul Al. Rusu. Preot greco-catolic la Sighet — Maramureș, Oncești și Apșa de Jos (împrumutat, în 1944, episcopiei rutene de la Muncaci). Arestat la 14 septembrie 1947, de autoritățile sovietice de la nord de Tisa, judecat cu ușile închise, la Ujgorod, condamnat la 25 de ani de muncă silnică și deportat în Siberia, la Taiset. A fost deținut, apoi, la Bratsk (pe fluviul Amur). În 1952 a ajuns în lagărul de exterminare Buhta-Vania (Magadan), de la Oceanul Înghețat de Nord, și apoi la Omsk. În 1957 i s-a aprobat (după 76 de cereri înaintate de Simion Pop și 13 de soția sa) rejudecarea procesului, fiind găsit nevinovat și eliberat, la 9 mai 1957. A reușit să se întoarcă la Apșa de Jos, grav bolnav, cu picioarele degerate, distrofice, știrb și bolnav de scorbut. În 1986 a paralizat. Chiar forțat să rămână la pat, a continuat să fie un îndrumător al tinerilor, pe calea credinței și a preoției. A murit la 20

septembrie 1992 (vezi și Teresia Tătaru, *Maramureș, mândria și durerea noastră*, vol. II, p. 175).

POP, Ștefan. Născut în 1891. Țăran din comuna Vârșad — Chișineu Criș. Condamnat în 1950, la 2 ani de închisoare.

POP, Ștefan. Țăran din Munții Apuseni. Membru al unei organizații anticomuniste. Împușcat în 1950, în munți.

POP, Ștefan. Fost prefect al județului Năsăud. Arestat la 15 august 1952. Detenția la Galeș, Peninsula și Poarta Albă, la brigada de inapți. Eliberat în mai 1954.

POP, Ștefan (zis Bungău). Țăran din comuna Ieud — Maramureș. Condamnat în 1949.

POP, Tatiana. Născută la 18 iulie 1932, în Basarabia. Refugiată la Jimbolia, din cauza invaziei sovietice. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 4 ani, de la 18 iunie 1951.

POP, Tănase. Născut în 1908, în comuna Sânicolau — Bihor. Învățător arestat în 1948 și condamnat la 7 ani de închisoare, după un proces înscenat la Cluj, la 15 martie 1949. Detenția la Oradea, Aiud și în minele de plumb de la Baia Sprie.

POP, Teodor. Născut în 1901. A murit în 1960, într-un lagăr de muncă forțată.

POP, Teodor. Țăran din comuna Bârsana — Maramureș. Condamnat pentru participare la revolta din comună, împotriva colectivizării agricole.

POP, Terik. Din Sighet (str. Cuza-Vodă, nr. 77). Arestat la 1 august 1949, de Securitatea Cluj. Deținut până la 21 octombrie 1949.

POP, Tiberiu. Student condamnat în 1949. Detenția la Pitești, unde a trecut prin *reeducare*.

POP, Traian. Unul dintre parașutiștii veniți din Germania, în 1945. Arestat în 1948. Detenția la Jilava, Aiud și în mine de plumb.

POP, Traian. Maistru de la Uzinele *Astra* din Brașov. Arestat la 15 mai 1948, de la locul de muncă, torturat la Securitate și condamnat. Detenția la Gherla, din 1950, în timpul *reeducării*. A fost torturat cu bestialitate, în camerele 101 și 103, de către Aristotel Popescu și Octavian

Zbranca. Pentru a scăpa de tortură, a dat o declarație în care “divulga” poziția unui fictiv depozit de armament al partizanilor din munți. A fost bătut atât de rău, încât a avut nevoie de îngrijirile medicului închisorii, Viorel Bărbosu. A murit în 1952, la Gherla, din cauza torturilor.

POP, Traian. Țăran înstărit din comuna Bistra — Alba, de lângă Câmpeni. Arestat și torturat la Securitatea Turda, fiind bănuț că îi aprovizionase pe partizanii anticomuniști de pe Muntele Mare. La 20 august 1950 a fost scos din arest și împușcat, din ordinul maiorului Kovaci.

POP, Traian. Născut în 1912. Învățător din comuna Chersig — Bihor. Arestat de Securitatea Oradea și condamnat, la 15 martie 1959, de Tribunalul Militar Cluj, la 15 ani de muncă silnică. Detenția, în cadrul lotului condus de Aurel Șandru, la Cluj, Aiud, Baia Sprie ș.a.

POP, Traian. Preot greco-catolic la Topa Mică — Cluj și în comuna Berind. Condamnat, prin sentința 200/9.07.1959 a Tribunalului Militar Cluj, la 9 ani de închisoare, pentru “agitatie” în vederea reînființării cultului greco-catolic. Eliberat, prin grațiere, în 1964.

POP, Valer. Născut la 26 august 1892, în comuna Buduș — Bistrița-Năsăud. Și-a luat doctoratul în Drept la Cluj (1914) și a profesat la Cluj și Bistrița. În Primul Război Mondial, a fost luat prizonier în Italia. Din 1926, a făcut politică liberală, fiind ales deputat P.N.L. și președinte al organizației P.N.L. Satu-Mare. Ministrul Ardealului, al Justiției (1931-32) și al Industriei și Comerțului (1936-37). Ministru plenipotențiar, în timpul guvernului Ion Gigurtu, și unul dintre semnarii Dictatului de la Viena, de la 30 august 1940, în urma căruia România a cedat Ungariei, Ardealul de Nord. Valer Pop a fost arestat, la 12 octombrie 1944, și anchetat în legătură cu semnarea Dictatului de la Viena. Deținut la etajul al cincilea al Prefecturii Poliției Capitalei. Eliberat la 25 iunie 1945. În 1948 nu i s-a permis să se înscrie în Barou. Rearestat la 6 mai 1950, în lotul foștilor miniștri. La 7 mai 1950, a fost trimis, cu o dubă, la Sighet, unde a fost închis în celula 83,

de la etajul al doilea. Eliberat în 1955. A murit la 1 noiembrie 1958.

POP, Valer. Din București. Condamnat, prin decretul 334/1.08.1951, la 24 de luni de muncă forțată.

POP, Vasile. Elev la Liceul *Sfântul Vasile* din Blaj. Arestat în iunie 1948, într-un grup de 20 de elevi, printre care și Nicolae Frățilă. Condamnat, de Tribunalul Militar Cluj deplasat la Sibiu, la 3 ani de închisoare. Detenția la Dumbrăveni, Târgșor și Canal.

POP, Vasile. Preot greco-catolic. Paroh la Odorheu II — Satu-Mare. Arestat la 10 octombrie 1948, din ordinul prefectului Mihai Suta, și dus la Satu-Mare, unde a refuzat să treacă la ortodoxie. Detenția la Canal, de unde a fost eliberat în martie 1953, după moartea lui Stalin. A lucrat ca muncitor, fiind obligat să se prezinte zilnic, apoi săptămânal, la Miliție.

POP, Vasile. Țăran din Sighet — Maramureș (str. Silvestru, nr. 28). Arestat la 5 mai 1949, împreună cu doi frați ai săi, torturat la Securitate și condamnat la 4 ani de închisoare. Detenția la Gherla și Peninsula, de unde a fost eliberat la 1 septembrie 1954.

POP, Vasile. Muncitor arestat de Securitatea Brașov, în mai 1949, pentru că, aflat în stare de ebrietate, înjurase niște ofițeri de securitate.

POP, Vasile. Țăran din comuna Dragu — Sălaj. Arestat în 1957, pentru că sprijinise grupul de partizani anticomuniști condus de doctorii Iosif Capotă și Alexandru Dejeu. Condamnat, prin sentința 900/8.07.1958 a Tribunalului Militar Cluj, semnată de colonelul Paul Finichi. Detenția la Cluj, Gherla și în lagăre din Bălțile Dunării.

POP, Vasile. Țăran din comuna Acriș, din zona Întorsurii Buzăului. Anchetat la Securitatea Ploiești și condamnat. Detenția la Brașov, Jilava și Peninsula.

POP, Vasile I. Născut la 11 februarie 1922, la Târșoț — Satu-Mare. Nepot al

lui Gheorghe Pop de Băsești. Arestat în 1957 și condamnat la 16 ani de închisoare.

POP, Vasile V. Născut la 6 octombrie 1924. Țăran arestat la 6 martie 1952, torturat la Securitatea din Satu-Mare și ucis, după 3 luni de anchetă, la 28 iunie 1952.

POP, Vasile-Dan. Condamnat de Tribunalul Militar din Baia Mare. Detenția la Ostrov (de la 19 mai 1962). Eliberat, prin grațiere, în 1964.

POP, Vetuța. Născută Hălălaie. Din Teiuș. Absolventă a Academiei Comerciale. A scăpat, în 1948, de sub urmărirea Securității Brașov, și a fugit în Jugoslavia, unde a fost arestată, întemnițată și supusă unui regim de exterminare.

POP, Victor (frate cu Pop, Lucian, starețul Mănăstirii Moisei). Preot greco-catolic, canonic la Mitropolia Blajului. Orator desăvârșit. Arestat și condamnat. A murit la scurt timp de la eliberare, în 1948, și a fost îngropat, la cererea sa, în haine de călugăr basilitan.

POP, Victor-Cerghi. Farmacist din Sfântu-Gheorghe. Fruntaș P.N.T., președintele organizației din județul Trei Scaune. Arestat de autoritățile maghiare, în 1940, în timpul ocupației și dat la schimb, pentru un iredentist maghiar aflat în închisorile românești. Anchetat în 1946, în cadrul procesului înscenat *Sumanelor Negre* și denunțat de unii maghiari, ca membru al Gărzilor *Iuliu Maniu*, pentru a se răzbuna pentru atitudinea lui Victor Pop, din timpul războiului. Arestat la 15 august 1952 și condamnat administrativ. Detenția în lagărele de muncă forțată Gales și Peninsula. La închiderea Canalului, era inapt și a fost trimis la Poarta Albă, de unde a fost eliberat în mai 1954.

POP, Viorica. Născută la 7 ianuarie 1924, în comuna Cuzdroara — Cluj. Studentă în anul IV la Facultatea de Drept din Cluj. Arestată în 1949 și condamnată, prin sentința penală 1551/1949 a Tribunalului Militar Cluj, la 4 ani de închisoare, pentru “uneltire contra ordinii sociale” (după ce mai fusese condamnată o dată, prin sentința 71/1949, la 6 luni de închisoare corecțională, pentru “favorizarea infractorului”). Detenția la Mislea. După executarea pedepsei, a mai primit, prin actul administrativ M.S.S.

426156/1952, încă 12 luni de “reeducare” la Târgșor. Eliberată la 24 septembrie 1953. Pentru perioada 1953-54, i-a fost aplicată pe buletin ștampila de “domiciliu obligatoriu”. După căsătorie, poartă numele de Simtion.

POP, Viorica. Studentă la Facultatea de Medicină din Cluj. Condamnată în 1949. Detenția la Jilava și Mislea.

POP, Zachiu. Țăran din comuna Râușor, din Făgăraș. Arestat în noiembrie 1950, pentru că acordase sprijin partizanilor anticomuniști. Torturat în anchetă, de către căpitanul Stoica, șeful Securității Făgăraș (care, deși îi lipsea o mână, tortura cu mare bestialitate). Condamnat la Brașov.

POP, Zaharia. Din comuna Pribilești, de pe Valea Chioarului (lângă Baia Mare). Absolvent al Facultății de Litere și Filosofie. Funcționar la primăria din Pribilești. Membru P.N.Ț. Arestat la 15 august 1949 și deținut 5 ani. Rearestat în 1958 și condamnat la 6 ani de închisoare. A murit după eliberare, la Cluj, și a fost înmormântat în comuna natală.

POP, Zaharia. Avocat din Transilvania. Arestat la 15 august 1952 și condamnat. Detenția la Galeș, Peninsula și Poarta Albă. Eliberat în mai 1954.

POP, Zâna. Căsătorită Tanasciuc. Fizician. Arestată, torturată în anchetă și condamnată la 3 ani de închisoare, în procesul înscenat, în 1951, apropiatilor Legatției Franceze din București. Detenția la M.A.I., Jilava și Mislea.

POP-ANDREA, George. Omorât la 10 octombrie 1944, la Prundul Bărgăului, de un grup de comuniști maghiari.

POP-BOSÂNCEANU, Anca. Condamnată în 1958, într-un lot de intelectuali. Detenția la Jilava și Miercurea-Ciuc.

POP-CÂMPEANU, Ion. Directorul Liceului din Blaj. Arestat în 1949.

POP-FARCOȘA, Ion. Arestat în aprilie 1949, de Securitatea Cluj, pentru că a făcut parte dintr-un grup numeros care a

încercat să plece în Germania, pe calea aerului (prins chiar când se urca în avion). Condamnat pentru “tentativă de trecere frauduloasă a frontierei”.

POP-SECURICE, Gavrilă. Țăran din Vișeu — Maramureș. Prizonier în URSS, 4 ani. La revenirea în țară, a fost implicat într-un proces și condamnat, de Tribunalul Militar Cluj, la 5 ani de închisoare, pentru “legături cu partizanii”. Detenția la Peninsula și Gherla.

POP-SECURICE, Ion. Primar în comuna Ieud — Maramureș. S-a opus acțiunii lui Odovicciuc, de anexare a Maramureșului la Ucraina sovietică, participând la manifestația de la 5 martie 1945, de la Podul de pe Iza, care a fost înăbușită în sânge, de către sovietici. Arestat.

POP-ȘERBAN, Maria-Marioara (soția lui Pop, Ion G., zis Jean Fileru). Din comuna Lisa — Făgăraș. Arestată în 1956 și anchetată în legătură cu activitatea soțului său în cadrul grupului de partizani anticomuniști. Ea îi urmărise pe partizani atunci când aceștia plecaseră spre București, în speranța că vor reuși să părăsească România. Fusesse, de fapt, o capcană și partizanii fuseseră arestați la 24 mai 1956, în drum spre Slobozia. Maria Pop-Șerban îi însoțise până la Gara de Nord din București, de unde Costică Niculescu îi luase cu un taxi.

POPA. Colonel de jandami din Oradea. Arestat în 1949 și anchetat la Securitatea Deva.

POPA. Medic la Spitalul din Balotești. Condamnat în 1951.

POPA. Medic din Puchenii Mari — Prahova. În 1959, se afla în lagărul de muncă forțată de la Salcia.

POPA. Student la Ziaristică. Condamnat, prin sentința 636/19.06.1959, la 3 ani de închisoare. Detenția la Jilava și în lagăre de muncă forțată din Bălțile Dunării.

POPA. Dislocat, împreună cu soția, din comuna Câmpeni — Bihor. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Perieții Noi, 4 ani (1952-56). Condamnat în 1956, la 5 ani de închisoare. Vezi Popa, Augustin (fiu).

POPA. Dislocată din comuna Câmpeni — Bihor. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan,

la Perieții Noi, 2 ani (1952-54). Vezi și Popa, Augustin (sot).

POPA, Vezi Popa, Ervin-Apostol.

POPA, Aculina. Din Arad. Arestată de sovietici, la 15 ianuarie 1945, și deportată în URSS, la muncă forțată.

POPA, Adela. Vezi Popa, Zamfira.

POPA, Agafia. Vezi Popa, Fiodor I.

POPA, Agafia G. Născută în 1905, în comuna Peresecina — Orhei (Basarabia). Deportată în 1949, în regiunea Tiumen, împreună cu copiii, Fiodor (născut în 1937) și Elizaveta (n. 1944).

POPA, Aglaia. Vezi Popa, Zamfira.

POPA, Alecu. Născut în 1902. Mecanic condamnat. A murit la 19 februarie 1956, la închisoare.

POPA, Alexandrina. Elevă la Liceul Comercial. Arestată la 8 noiembrie 1945, pentru participare la manifestația regalistă din Piața Palatului. Anchetată la M.A.I.

POPA, Alexandru. Tânăr din Giulești (București). Arestat în 1948 și condamnat. Detenția la Jilava ș.a.

POPA, Alexandru. Din Constanța. A făcut parte, alături de Paul Badea, Vasile Caulea, Dumitru Dragomir, Vasile Itu, Vasile Riga ș.a., din grupul care a sechestrat, la 21 iulie 1953, vasul *Octombrie Roșu*, încercând să părăsească România, fugind în Turcia. Arestat la 21 iulie 1953, torturat la Securitatea Constanța și condamnat, prin sentința 827/11.09.1953 a Tribunalului Militar Constanța, la 5 ani de închisoare, pentru “tentativă de trecere frauduloasă a frontierei”.

POPA, Alexandru. Din comuna Bors — Hunedoara. Arestat în 1958, torturat în ancheta Securității Deva și condamnat la muncă silnică pe viață, în decembrie 1958, în urma depozitiilor dezechilibratului mintal, Ion Nistor (ieșit de la ospiciu cu 6 săptămâni înainte să fie arestat), pentru apartenență la organizația *Garda Albă*, care ar fi urmărit răsturnarea regimului prin insurecție armată. Un avocat mai curajos a spus, la proces, în apărarea inculpaților: “*Ce fel de insurecție armată să fi fost posibilă fără ofițeri, fără soldați, fără arme și muniții? Din cuprinsul dosarului nu rezultă să se fi folosit nici măcar o măciucă țărănească*”. Totuși, în cadrul

acelui proces au fost 4 condamnați la moarte, unul dintre ei fiind chiar Ion Nistor. Judecând recursul, Curtea Supremă de Justiție a hotărât achitarea tuturor celor aprox. 80 de persoane inculpate în lotul *Garda Albă*, menționând că “*nici n-a existat faptul în sine*”.

POPA, Alexandru. Țăran înstărit din comuna Iam — Timiș. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Drobia, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

POPA, Alexandru. Din Galați. Arestat, condamnat și detinut în temnițele comuniste din România.

POPA, Alexandru. Din Arad. Condamnat de Tribunalul Militar Timișoara.

POPA, Alexandru Gh. Vezi Popa, Gheorghe A. (n. 1881).

POPA, Alexandru Gh. (zis Țănu). Născut la 13 noiembrie 1924, în comuna Prajila — Soroca (Basarabia). Membru al unei *Frății de Cruce* legionare. Cu toate că a servit regimul Antonescu, fiind informator al Biroului II Informații din cadrul Corpului IV Armată Iași (1942), a fost condamnat la 3 ani de închisoare, pentru activitate legionară. După eliberare, s-a înscris la Facultatea de Agronomie din Iași. Arestat în iunie 1948 (era în anul III), în lotul Centrului Studentesc Legionar Iași, împreună cu Alexandru Bogdanovici, cu care era prieten. Condamnat la 15 martie 1949, la 6 ani de închisoare. Detenția la Suceava (unde a făcut parte din Organizația Deținuților cu Convingeri Comuniste) și Pitești (din aprilie 1949), unde s-a alăturat, fără să fie torturat în prealabil, echipei de *reeducatori* a lui Eugen Țurcanu (devenind “mâna dreaptă” a acestuia), participând la bătaii și fiind responsabil de moartea mai multor deținuți. Dezechilibrul său psihic era evident: după ce studentul medicinist sibian, Eșanu, încercase să se sinucidă tocmai pentru că nu mai suporta torturile lui Țănu Popa, acesta, descoperindu-l inert, într-o baltă de sânge, l-a sărutat pe frunte și i-a vorbit cu blândețe. În iulie 1950, a plecat la Gherla, cu misiunea de a continua *reeducarea* prin tortură. Aflat în inspecție la Gherla, ministrul-adjunct de Interne, Marin Jianu, i-a spus: “*Veți putea continua acțiunea de la Pitești și în*

acest penitenciar, însă să aveți grijă să păstrați conspirativitatea. În această problemă veți putea sta de vorbă numai cu tov. sublocotenent Sucigan". La Gherla, în timpul fazei dementiale a reeducării, Țanu Popa a condus *comitetul de reeducare* format din Vasile Andronache, Constantin Bogos, Ion Cerbu, Octav Grama, Mihai Livinski, Aristotel Popescu, Vasile Pușcașu, Paul Șerbănescu, Octavian Zbranca ș.a. Popa a condus torturile pe care le-a recunoscut, de altfel, și la proces, fără să arate vreo remușcare, fiind responsabil de moartea mai multor deținuți, printre care: Ion Cristea, Vasile Dâmbu, Garofid Dimciu, Ion Dincă, Vasile Dumitru, Alexandru Radovan, Ion Tampa. Au fost torturați cu bestialitate și umiliți prin cele mai josnice metode: Alfred Ambrozie, Bologan, Anton Drohobetchi, Finghiș, Constantin Ismană, Langoste, Constantin Lupoai, Virgil Maxim, Puiu Năstase, Dumitru Neagu, Aurel Stoica ș.a. Țanu Popa controla și echipa de medici deținuți, care îl seconduau pe medicul civil al închisorii, Viorel Barbosu; deținuților care mureau în urma torturilor li se eliberau certificate de deces false, care mascau cauza reală a morții. La 19 decembrie 1951, Țanu Popa a fost mutat la Jilava, împreună cu Țurcanu și cu un grup de apropiați ai lor, format din Dan Dumitrescu, Gebac, Mărtinuş, Vichente Morărescu, Constantin Pavaloaie, Comel Pop, Gheorghe Popescu, Ion Stoian ș.a. A fost anchetat în 1953, la Ploiești și judecat, în procesul care a început la 20 septembrie 1954 și a fost organizat de autoritățile comuniste, pentru a mușamaliza crimele reeducării și pentru a-i învinui pe legionari, pentru acțiunea care fusese, de fapt, coordonată de la cel mai înalt nivel al conducerii comuniste; prin declarațiile lui contradictorii, Țanu Popa a servit scopurilor autorităților. Condamnat la moarte, prin sentința 32/10.11.1954, reținându-se, printre altele, că din cauza acțiunii lui de smulgere de mărturisiri, prin tortură, mulți deținuți muriseră, iar alții rămăseseră cu infirmități grave, pe viață. Doar 16 dintre cei 22 de condamnați la moarte au fost executați, la 17 decembrie 1954. Vasile Pușcașu a fost executat la 22 iunie 1955. Țanu Popa a fost folosit, ca martor al acuzării, în al

doilea proces al reeducării, în cadrul căruia au fost implicate câteva cadre M.A.I. care "toleraseră" acțiunea, în frunte Tudor Sepeanu. La 8 octombrie 1957, lui Țanu Popa și celorlalți 4 supraviețuitori ai primului lot (Ion Dumitrescu, Aristotel Popescu, Nutti Patrășcanu și Octavian Voinea), li s-a comutat pedeapsa la moarte, în muncă silnică pe viață. Detenția, în continuare, la Jilava (unde a stat la izolare) și Aiud (din 1960), unde a luat parte la reeducarea condusă de Gheorghe Crăciun, făcând parte din echipa de autori ai lucrării *Despre mișcarea legionară*. Eliberat în 1962. S-a stabilit la Sibiu (str. Alexandru Vlașu, nr. 14) și a continuat să fie un fidel informator al Securității. A murit în 1998, fără să răspundă pentru faptele sale (pentru detalii, vezi și *Memorialul Ororii. Documente ale procesului reeducării din închisorile Pitești și Gherla*, Ed. Vremea, București, 1995 și Gheorghe Boldur-Lătescu, Filip-Lucian Iorga, *Genocidul comunist în România, vol. IV. Reeducarea prin tortură*, Ed. Albatros, București, 2003).

POPA, Alexandru I. Născut la 4 aprilie 1908, în comuna Priponești (sau la Ghigideni — Galați). Tatăl a 3 copii. Preot ortodox în comunele Albești, Țibănești și Valea Lupului. Domiciliat în comuna Rediu Tâtar. Arestat la 6 iulie 1958, învinuit de "misticism", propagandă în favoarea organizației interzise *Oastea Domnului* și "propagandă împotriva colectivizării", prin predici împotriva regimului, care sustrăgeau oamenii de la muncă. Condamnat, prin sentința 549/19.09.1959 a Tribunalului Militar Iași, la 10 ani de închisoare. Detenția la Iași, Gherla și în lagăre de muncă forțată din bălțile Dunării. Eliberat, prin grațiere, în 1964.

POPA, Alexandru I. Născut în 1908, în comuna Sturzeni — Râșcani (Basarabia). Deportat în 1949, împreună cu soția, Vasilisia (născută în 1907).

POPA, Alexandru V. Născut la 28 septembrie 1944, în Dobrogea. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 5 ani și o lună.

POPA, Alexandru V. Vezi Popa, Vasile P.

POPA, Alexandru-Artemie. Născut în 1923, în comuna Nătești — Galați. Ieromonah la Schitul Sihastru din Vrancea.

Transferat la Mănăstirea Nicula. Arestat în 1960 și condamnat la 3 ani de muncă silnică. Detenția la Galați și Giurgiu.

POPA, Alexei M. Născut în 1913, în comuna Rădeni — Călărași (Basarabia). Deportat în 1949, în Kurgan, împreună cu fiul, Dumitru (născut în 1935).

POPA, Ana. Vezi Popa, Gheorghe A. (n. 1881).

POPA, Ana Șt. Vezi Popa, Ștefan A.

POPA, Andrei. Profesor de matematică la Politehnica din Timișoara. Arestat și condamnat la 3 ani de închisoare.

POPA, Andrei Șt. Vezi Popa, Ștefan A.

POPA, Anghel. Născut la 12 noiembrie 1908, la Capu Codrului — Suceava. A învățat să scrie și să citească la vârsta de 15 ani și, într-o singură vară, a dat toate examenele cursului primar. Absolvent al Școlii Normale din Văscăuți. Învățător. A publicat mai multe volume de poezii: *Rod*, *Cer valah*, *Curcubeu peste țări* etc. A luptat, ca ofițer de rezervă, în cel de-al Doilea Război Mondial, pe Frontul de Est, din 1941. Arestat de comuniști și condamnat la 8 ani de închisoare. Detenția la Suceava, Iași, Aiud ș.a. După eliberare, deși a fost supravegheat în continuare de Securitate, a continuat să scrie versuri și texte referitoare la teroarea instaurată de comuniști și le-a transcris, în 1974, pe tablețe de lut, pentru a fi îngropate ca mărturie pentru generațiile care aveau să vină.

POPA, Ariane. Vezi Popa, Ervin-Apostol.

POPA, Augustin. Episcop catolic de Timișoara. Detenția la Canal. A murit în 1954, în urma muncii forțate.

POPA, Augustin. Din comuna Cămpeni — Bihor. Pentru că pe Valea Băitei și a Crișului Negru, sovieticii deschisesea exploatații miniere din care extrăgeau, în mare secret, uraniu, Augustin Popa, care locuia în apropierea zonelor vizate, a fost ridicat, în noaptea de 19 spre 20 mai 1952, împreună cu părintii și soția, și dus la Vascău. De acolo, au fost trimiși, într-un vagon de vite, în Bărăgan, la Perieții Noi, unde au fost siliți să semneze o declarație conform căreia ceruseră ei

înșiși, de bună voie, să fie dislocați în Bărăgan. După 2 ani de domiciliu obligatoriu, lui Augustin Popa și soției li s-a permis să revină, dar nu în satul natal, așa că s-au stabilit la niște rude, în comuna Prieni — Bihor. La înapoierea tatălui său din Bărăgan, după încă 2 ani, A. Popa a fost arestat, împreună cu acesta. Condamnați, fiecare, în 1956, la câte 5 ani de închisoare.

POPA, Augustin. Colonel de jandarmi din Hunedoara. Condamnat. Detenția la Jilava și Aiud.

POPA, Augustin. Tânăr condamnat. Detenția la Jilava (1963-64).

POPA, Aurel. Născut în 1909. Șofer. Arestat la 14 iulie 1947, la Tămădau, pentru că îi transportase pe Lili și Nicolae Carandino, Ilie Lazăr, Fulvia și Nicolae Penescu, membri ai grupului care a căzut în capcana întinsă de comuniști, pentru compromiterea P.N.Ț.-ului. Judecat în februarie 1948 și condamnat la 6 luni de închisoare. A fost deținut mai mult de 6 luni.

POPA, Aurel. Din comuna Decea — Alba. Absolvent al Facultății de Drept. Arestat la 15 mai 1948, torturat la Securitate și condamnat. Detenția la Pitești, unde s-a opus *reeducării* prin tortură, Aiud (1962-64, în timpul *reeducării* lansate de Gheorghe Crăciun) ș.a. Eliberat în iulie 1964. A lucrat ca tâmplar, până la pensionare.

POPA, Aurel (zis Popicu). Student la Cluj. Membru al Mișcării Legionare. Refugiat în Germania, în timpul regimului Ion Antonescu. Secretar al lui Horia Sima. Trimis în România, pentru a asigura legătura dintre Sima și liderul legionarilor din țară, Nicolae Petrașcu. Aurel Popa, ca și Dragoș Hoinic și Eugen Teodorescu, a asigurat corespondența între aceste grupuri și a încercat să organizeze o rețea de rezistență anticomunistă. Arestat, în 1948, împreună cu un frate al lui, și condamnat. Detenția la Pitești, unde a întâlnit și alți legionari care fuseseră în refugiu, în Germania. La început, s-a opus *reeducării* și a fost bătut de Eugen Țurcanu.

La Gherla, a făcut parte din grupul deținuților care lucrau la fabrica închisorii. Anchetat și judecat în cadrul proceselor *reeducării*. Trimis la izolare, la Jilava, împreună cu Nicolae Petrașcu, Țanu Popa, Vică Negulescu, Dragoș Hoinic, Octavian Voinea, Grigore Zamfiroiu, Aristotel Popescu, Marcel Petrișor, Dan Demetrescu ș.a. La 21 ianuarie 1961, a ajuns la Aiud și a trecut prin cea de-a doua *reeducare*. Eliberat, prin grațiere, în august 1964. A reușit să plece din țară și s-a stabilit în California.

POPA, Aurel C. Elev la Liceul Comercial *Spiru Haret* din Piatra-Neamț. Arestat în 1948, împreună cu 15 colegi, și judecat în Grupul *Avram Iancu*, creat ca anexă a Centrului Studențesc Legionar Iași. Condamnat în martie 1949, pentru că participase la strângerea de ajutoare pentru camarazii arestați. Detenția la Suceava.

POPA, Aurora. Născută la 20 iulie 1952, la Vișoara, în Bărağan, unde erau deportați părinții săi, din 1951. Domiciliu obligatoriu, 3 ani. Ulterior, s-a stabilit la Chișoda — Timiș.

POPA, Basil. Țăran arestat în 1950 și condamnat, prin sentința 937/1.12.1950 a Tribunalului Militar Cluj, la 5 ani de închisoare, în procesul organizației de rezistență anticomunistă de la Baișoara, de sub conducerea lui Diamandi Ionescu.

POPA, Casian I. Născut în 1885, în comuna Japca — Camenca (Basarabia). Deportat în 1949, în Siberia, împreună cu soția.

POPA, Clara. Născută la 26 februarie 1947, în comuna Biled — Timiș. Domiciliu obligatoriu, împreună cu părinții, în Bărağan, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951. Ulterior, s-a stabilit la Timișoara (str. Rodnei, nr. 1, ap. 7).

POPA, Codruța. Născută la 13 septembrie 1948, la Constanța. Domiciliu obligatoriu, împreună cu părinții, 1 an și 7 luni.

POPA, Constantin. Din Reșița. Șeful unui grup legionar. Arestat în martie 1945.

POPA, Constantin. Elev la Liceul *Regele Mihai I*. Arestat în 1948, într-un grup de 15 elevi. Condamnat la 5 ani de închisoare. Detenția la Jilava, Târgșor (unde s-a opus *reeducării*) și Peninsula.

POPA, Constantin. Născut la 9 martie 1917, în comuna Izvoarele — Ilfov. Domiciliat în comuna Corbu — Constanța. Arestat la 27 mai 1951 și condamnat, de Tribunalul Militar Constanța, la 13 ani de muncă silnică. Detenția la Gherla, în mine de plumb etc.

POPA, Constantin. Născut la 27 decembrie 1918, în comuna Osmancea — Covurlui. Funcționar domiciliat la Constanța (str. Ahile Mihail, nr. 45). Arestat la 2 septembrie 1950, torturat în ancheta Securității Constanța, de către locotenentul-major Gheorghe Mihăilă și condamnat, prin sentința 497/1.12.1950 a Tribunalului Militar Constanța, semnată de maiorul Gheorghe Șandru, la 6 ani de muncă silnică, în lotul lui Stere N. Ploscaru. La recurs, prin decizia 481/7.03.1951, pedeapsa i-a fost redusă la 3 ani. Detenția la Canal.

POPA, Constantin. Din Siliștea — Teleorman (pe râul Glavacioc). Arestat pentru participare la revolta țărănească de la 7 iulie 1950, împotriva cotelor agricole impuse de autorități, la care au participat 3000-4000 de oameni, din satele Butești, Purani, Talpa, Ciuperceni, Preajba și în cursul căreia s-a scandat: "*Jos comunismul! Vrem să vină Regele Mihai!*". Revolta a fost înecată în sânge, la ordinul locotenentului-major Marin Stănescu. C. Popa a fost arestat, torturat în anchetă, la București, și condamnat la 26 februarie 1951, de Tribunalul Militar București, în cadrul "lotului Vlașca", la 8 ani de muncă silnică (din care a executat 5), pentru "instigare la revoltă și crimă de uneltire contra ordinii sociale". Detenția la Gherla și Peninsula (vezi și Popa, Stan N.).

POPA, Constantin. Preot ortodox din comuna Bârca — Dolj. Condamnat în 1959.

POPA, Constantin. Avocat din Bacău. Condamnat. Detenția la Jilava și Aiud.

POPA, Constantin. Din București. Condamnat, prin decretul 446/27.09.1951, la 24 de luni de muncă forțată.

POPA, Constantin. Născut în 1908, în comuna Măgirești — Bacău. Student la Teologie. Arestat în 1952, de Securitatea Bacău, și condamnat la 2 ani de muncă silnică. Detenția la Canal.

POPA, Constantin I. Din București. Condamnat, prin decretul 444/26.09.1951, la 12 luni de muncă forțată. Detenția la Canal.

POPA, Constantin I. Născut la 16 iulie 1954, în Bărăgan, unde erau deportați părinții săi, din 1951. Domiciliu obligatoriu, 5 ani și 2 luni, după care s-au întors în Dobrogea.

POPA, Constantin N. Din comuna Bârsești — Vrancea. A luat legătura cu Constantin T. Manoliu, în vederea organizării unei revolte țărănești, în noaptea de 23 iulie 1950, în cursul căreia trebuia să fie arestați membrii de partid și organele administrative din comună. Arestat, torturat la Securitatea Galați și condamnat în 1951. Detenția la Jilava, Gherla și în mine de plumb (vezi și Popa, Constantin R.).

POPA, Constantin N. Născut la 14 octombrie 1926, în satul Sintești, din regiunea Videle. Absolvent al Seminarului Teologic și al Facultății de Teologie din București. Între 1937 și 1948 și-a întrerupt studiile, fiind luat în armată. În 1950 s-a angajat ca muncitor la Uzina 23 August (fostă Malaxa), dar în scurt timp i-a fost desfăcut contractul de muncă și a fost nevoit să se angajeze ca șamotor de cazane, la Întreprinderea III Instalații. La 1 mai 1952, s-a căsătorit cu fiica preotului Constantin Gr. Popescu. În același an a fost arestat, ca membru al unei "organizații subversive". Anchetat la M.A.I., bătut și amenințat cu pistolul, apoi mutat la Uranus. Judecat, cu ușile închise, amenințat că va fi executat și condamnat la 5 ani de temniță grea. Detenția la Jilava, Baia Sprie și Lugoj. Iată câteva cuvinte ale părintelui Constantin N. Popa, despre felul în care credința l-a salvat, în cele mai grele împrejurări: "*Dumnezeu lucrează și ne întărește în credință și răbdare. Noi îl preaslăveam în cântări*". Grațiat, prin decretul 421/24.09.1955. Cu ajutorul Patriarhului Justinian, a reușit să se angajeze la boiangeria de la Mănăstirea Plumbuita. După ce aceasta s-a închis,

a fost obligat să lucreze pe un șantier, la cărat cu roaba, și apoi la bumbăcăria Jilava. La 31 de ani de la absolvirea Seminarului, a intrat în rândurile clerului ortodox, la îndemnul Prea-Sfințitului Antonie, Mitropolitul Ardealului. Paroh la Sbârcea — Giurgiu. Și fiul său, Gabriel Constantin Popa, a devenit preot.

POPA, Constantin R. Țăran din comuna Bârsești — Vrancea. A luat parte, în ziua de 23 iulie 1950, la discuțiile din casa lui Dumitru Botez, în legătură cu declanșarea revoltei anticomuniste din comună, în noaptea de 23 spre 24 iulie. Arestat, torturat la Securitate și condamnat în 1951, la Galați.

POPA, Cornel. Născut la 21 iulie 1932. Comerciant din Groșeni — Arad. Arestat în 1961 și condamnat, de Tribunalul Militar Cluj, la 5 ani de închisoare, pentru "uneltire contra ordinii sociale". Detenția la Oradea, Dej și Gherla. Eliberat, prin grațiere, în 1964.

POPA, Cornel N. Detinut la Securitatea din Ploiești, 7 luni și 8 zile.

POPA, Costache. Soțul Profirei Sadoveanu, ginerele scriitorului Mihail Sadoveanu (președinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale, al Comitetului pentru Pace și al Uniunii Scriitorilor). Profesor la Conservatorul din Iași. Condamnat. Detenția la Aiud (1955), unde stărnea mirarea camarazilor de suferință, pentru că nu fusese ajutat de socrul său (conform lui Ion Antohe, *Răstigniri în România, după Ialta*).

POPA, Costache. Născut la 31 martie 1929, în comuna Boghești, din regiunea Tecucului. Elev la Liceul D. A. Sturdza. Arestat în noaptea de 17 decembrie 1949, torturat la Securitatea Galați și condamnat în aprilie 1950, la 1 an de închisoare.

POPA, Costea. Contabil. Arestat în august 1952, anchetat de căpitanii Anghelescu și Frintea și condamnat, în cadrul lotului al doilea al procesului înscenat pentru "sabotarea Canalului Dunăre — Marea Neagră". În 1955, cazul a fost casat, dar pedepsele fuseseră deja executate.

POPA, Costică R. I. Din comuna Bârsești. A luat parte la întrunirea de la 23 iulie 1950, în vederea declanșării unei

revolte anticomuniste în Vrancea. Condamnat.

POPA, Dan. Condamnat. Detenția la Jilava.

POPA, Daria N. Născută în 1909, la Chișinău — Basarabia. Comerciantă. Deportată la 6 iulie 1949, la Kemerovo, împreună cu fiica sa, Larisa.

POPA, Dimitri. Condamnat în 1948, de Tribunalul Militar Timișoara, la 6 luni de închisoare, pentru “tentativă de trecere ilegală a frontierei”.

POPA, Dimitrie. Din Negrești — Iași. Arestat în iunie 1959 și condamnat, prin sentința 531/31.08.1959, pentru “discuții dușmănoase la adresa regimului”, pe care le-ar fi purtat împreună cu Ion Dimulescu, avocatul Ioan Mădărjac ș.a. Detenția la Gherla și în lagăre de muncă forțată din Bălțile Dunării.

POPA, Dionisie P. Născut în 1900, în comuna Târnovo — Dondușeni (Basarabia). Condamnat în 1946, de sovietici, la 2 ani de muncă silnică.

POPA, Doina. Din Arad. Născută Moghioroș. Sora lui Medi Drăgăniță. Stabilită la București. Condamnată în 1958, la închisoare pe viață, în lotul lui Szoboszlai Aladar. Detenția la Jilava și Arad. S-a sinucis la scurt timp după eliberare.

POPA, Dominte V. Născut în 1898, în comuna Horodiște — Rezina (Basarabia). Deportat în 1949, în Altai.

POPA, Dorin. Student la Agronomie. Arestat la 15 mai 1948, în lotul membrilor Centrului Studentesc Legionar din Cluj, anchetat la Securitatea Cluj și condamnat, prin sentința 715, din aprilie 1949, a Tribunalului Militar Cluj. Detenția la Pitești, Gherla ș.a.

POPA, Dorin (Dorel). Născut la 29 august 1954. Inginer din Arad. Conducător al Cultului Baptist. Arestat de Securitate, în repetate rânduri, dat afară din locurile de muncă și supravegheat.

POPA, Dragomir-Alexandru. Din județul Buzău. Împușcat de sovietici la 27 octombrie 1944, la Ulmeni.

POPA, Dumitru. Din București (str. Brândușei, nr. 81). Arestat la 8 noiembrie 1945, pentru că făcuse șabloane cu ajutorul

cărora demonstrații anticomuniști din Piața Palatului Regal scriseseră sloganuri pe ziduri.

POPA, Dumitru. Arestat la Cluj, în 1945, în același lot cu Ion Samoilă.

POPA, Dumitru. Căpitan în cadrul Batalionului 1 Vânători de Munte din Sinaia. Arestat în iunie 1946 și condamnat la 15 ani de închisoare, în procesul înscenat *Sumanelor Negre*.

POPA, Dumitru. Arestat la 15 mai 1948 și condamnat administrativ. Detenția la Jilava, Ocnele Mari și Capul Midia. Eliberat la 25 decembrie 1952.

POPA, Dumitru. Născut în 1900. Condamnat. Detenția la Gherla, unde a murit, în 1960.

POPA, Dumitru. Născut în 1906, la Tecuci. Condamnat. Detenția la Aiud, unde a murit, în 1961.

POPA, Dumitru. Născut în 1906, în comuna Puhăceni — Anenii Noi (Basarabia). Omorât de sovietici în 1941, înainte de sosirea trupelor românești.

POPA, Dumitru. Născut la 5 februarie 1909, în comuna Bătășani — Vâlcea. Preot ortodox, paroh la Gănești-Contea — Vâlcea. Condamnat în 1950. Detenția la Canal, până în 1953. Rearestat în 1959 și condamnat la 10 ani de muncă silnică. Detenția în lagăre din Bălțile Dunării. Eliberat, prin grațiere, în 1964.

POPA, Dumitru. Medic din Constanța. Condamnat. Detenția la Jilava, Gherla ș.a.

POPA, Dumitru A. Vezi Popa, Alexei M.

POPA, Dumitru C. Născut la Iași, în 1921. Prizonier în URSS. Revenit în România, la 30 noiembrie 1955, a fost rearestat. Detenția la Gherla.

POPA, Dumitru M. Născut în 1873, în comuna Crugliuc — Criuleni (Basarabia). Țăran înstărit. Deportat în 1949, împreună cu soția, Midona (născută în 1887).

POPA, Dumitru M. Născut la 18 ianuarie 1915, în comuna Focuri — Iași. Preot ortodox, paroh în comuna Lețcani. Arestat la 16 iulie 1958 și condamnat, prin sentința 805/30.12.1958 a Tribunalului Militar Iași, la 12 ani de muncă silnică și 10 ani degradare civică, pentru “discuții dușmănoase la adresa regimului” și pentru

că îi îndemnase pe oameni să se împotrivescă acțiunii de colectivizare agricolă. Detenția la Gherla și Periprava. Eliberat, prin grațiere, în 1964. A fost paroh la Cernestii —

Botoșani și Oprișani și Țuțora — Iași.

POPA, Dumitru V. Născut în 1884, în comuna Coșcodeni — Sângerei (Basarabia). Condamnat în 1946, de sovietici, la 3 ani de muncă silnică.

POPA, Ecaterina. Din Arad. Ridicată de sovietici, la 15 ianuarie 1945, și deportată la muncă forțată în URSS, în bazinul Donbas.

POPA, Efim F. Născut în 1909, în comuna Sângerei Noi — Basarabia. Deportat în 1951, în R.A.S.S. Bureat-Mongolă, din cauza convingerilor religioase (era membru al *Martorilor lui Iehova*), împreună cu soția, Elena, și 8 copii.

POPA, Efmia I. Născută în 1914, în comuna Rădeni — Călărași (Basarabia). Mamă a 4 copii. Condamnată în august 1950, la 25 de ani de muncă silnică, pentru că îi ajutase și nu îi denunțase pe membrii organizației antisovietice *Armata Neagră*. Deportată în Karaganda.

POPA, Efmia I. Vezi Popa, Ilie D.

POPA, Elena. Născută la 20 iulie 1948, în județul Constanța. Domiciliu obligatoriu, împreună cu familia, 2 ani și 6 luni.

POPA, Elena. Vezi Popa, Efim F.

POPA, Elena C. Născută la 27 iunie 1934, în comuna Scorteni — Bacău. Condamnată, prin sentința 10/9.01.1965, pentru “răspândire de cărți religioase”.

POPA, Elena M. Născută la 17 ianuarie 1942, la Constanța. Domiciliu obligatoriu, 2 ani.

POPA, Eleonora. Născută la 10 aprilie 1923, la Teregovă. Deportată în ianuarie 1945, în URSS, la muncă forțată. A revenit la 20 octombrie 1945, foarte bolnavă din cauza regimului de exterminare căruia îi fusese supusă.

POPA, Elisabeta. Din Arad. Ridicată de sovietici, la 15 ianuarie 1945, și deportată în URSS, la muncă forțată.

POPA, Elizaveta. Vezi Popa, Agafia G.

POPA, Elizaveta. Vezi Popa, Lidia P.

POPA, Emil. Comunist în ilegalitate.

L-a găzduit pe vărul său, Nistor Chioreanu, care era legionar. Arestat în 1948 și condamnat la 7 ani de închisoare.

POPA, Emil. Din Mediaș. Condamnat. A murit la închisoare.

POPA, Emilia. Născută la 5 iulie 1936, la Folea — Timiș. Domiciliu obligatoriu, împreună cu familia, în Bărağan, mai mulți ani, începând de la 18 iunie 1951.

POPA, Emilian I. Născut la 21 februarie 1938, în comuna Comana de Jos. Funcționar condamnat. A murit la 23 februarie 1953, în Lagărul 927, în condiții de exterminare prin muncă forțată.

POPA, Eremia. Născut în 1908. A murit în 1953, la închisoare.

POPA, Ervin-Apostol. Avocat din Galați. A traversat Dunărea în Jugoslavia, în august 1948, împreună cu soția lui, Ariane, și cele două fiice, Ingrid de 8 ani și cealaltă, de 3 ani. Arestați de autoritățile comuniste iugoslave și deținuți, mai mult de un an și jumătate, în condiții de teroare, la Kovacița și Zrenianin. Iugoslavii organizau, din când în când, grupuri de refugiați, pe care le conduceau până la frontierele cu Bulgaria sau Grecia, pretinzând că ar fi intenționat să le elibereze. Scopul real era acela de a-i împușca pe “fugarii” care se credeau eliberați. La 8 februarie 1950, după ce două grupuri fuseseră deja asasinat, a venit și rândul grupului în care se aflau cei 4 membri ai familiei Popa. Printr-o minune, nu s-a tras asupra lor și au reușit să ajungă în Grecia, de unde au plecat mai departe, în lumea liberă, întâi în Franța și apoi în SUA, unde s-au stabilit.

POPA, Etelca. Născută la 24 august 1939, la Otelac — Timiș. Domiciliu obligatoriu, împreună cu familia, în Bărağan, 4 ani, din 1951.

POPA, Eudochia. Născută în 1896, la Bravicea — Călărași (Basarabia). Deportată în 1949, în Siberia.

POPA, Eufemia N. Născută la 11 mai 1918, la Constanța. Domiciliu obligatoriu, 6 ani.

POPA, Eufrosina. Vezi Popa, Lidia P.
POPA, Eufrosina M. Născută în 1899, în comuna Coșăuți — Soroca (Basarabia). Acuzată de “colaboraționism” și deportată în 1949, în Siberia.

POPA, Eugen. Arestat în mai 1948, de Securitatea Cluj și condamnat, prin sentința 715/18.04.1949 a Tribunalului Militar Cluj, la 15 ani de închisoare, în lotul membrilor Centrului Studențesc Legionar Cluj. Detenția la Pitești ș.a.

POPA, Eugen. Preot greco-catolic, profesor la Academia de Teologie din Blaj. Arestat în noaptea de 28 spre 29 octombrie 1948. Deținut la Mănăstirea Neamț, Mănăstirea Căldărușani, Sighet și Gherla. Eliberat, prin grațiere, în 1964. După eliberare, a săvârșit un apostolat creștin discret, refuzând în repetate rânduri să renunțe la credința sa. După 1989, a fost profesor universitar de Teologie Morală și Rector al Institutului Universitar Român Unit.

POPA, Eugenia. Din Tecuci. Condamnată în 1949.

POPA, Felicia. Din Reghin. Președinta Reuniunii Mariane. Arestată și judecată la 17-18 aprilie 1952, în Joia și Vinerea Mare, într-un lot de preoți și credincioși greco-catolici.

POPA, Feodora Gh. Vezi Popa, Gheorghe A. (n. 1881).

POPA, Fevronia. Vezi Popa, Vasile P.

POPA, Fiodor. Vezi Popa, Agafia G.

POPA, Fiodor. Vezi Popa, Nadejda E.

POPA, Fiodor I. Născut în 1872, în comuna Vâlcineț — Călărași (Basarabia). Deportat în 1949, în Kurgan (Siberia), împreună cu soția, Agafia (născută în 1872) și fiul, Gheorghe (n. 1890).

POPA, Firu. Din județul Dolj. Condamnat.

POPA, Florian. Născut la 24 noiembrie 1916. Medic din comuna Salcău-Mihăileni — Sibiu. Arestat în iunie 1949 și condamnat la 15 martie 1949, de Tribunalul Militar Cluj, la 2 ani de închisoare. Detenția la Aiud, de unde a fost eliberat în 1951. A murit în 1997, la Sibiu.

POPA, Florică. Țăran din Vrancea. Arestat pentru că luase parte la revolta anticomunistă de la Băsești, din 23

ie 1950. Torturat la Securitatea Galați. Detenția la Galați, Peninsula, Gherla, Baia Sprie ș.a.

POPA, Gavrilă P. (fiul lui Popa, Petru și fratele lui Popa, Ioan P., zis Ciota). Arestat și torturat la Securitate, pentru a divulga ascunzătoarea fratelui său.

POPA, Gheorghe.

Țăran din Hașmaș — Arad. Arestat în 1949 și condamnat, în lotul *Mișcării Naționale de Eliberare*, creat în jurul lui Viorel Gheorghită și Ioan Grosolina.

POPA, Gheorghe. Absolvent al Liceului *Gheorghe Roșca Codreanu* din Bârlad. Arestat la 30 iunie 1949, într-un grup de colegi. Torturat la Securitate, de Weis, Lazăr și Leonte. Condamnat pentru “uneltire contra ordinii sociale”, pe baza mărturiilor lui Gheorghe Stoian, coleg al lui și cel care inițiasse organizația de rezistență anticomunistă, la ordinul Securității, care căuta motive pentru a-i aresta pe elevi.

POPA, Gheorghe. Vicepreședintele organizației P.N.Ț. Bihor. Arestat la 15 august 1949 și condamnat. Detenția la Peninsula.

POPA, Gheorghe. Din Turda. Arestat în 1949 și condamnat la muncă silnică. Detenția la Peninsula (1951).

POPA, Gheorghe. Născut la 25 ianuarie 1898, în comuna Băsești, de pe Valea Tazlăului. Absolvent al Școlii Normale. În 1916, s-a înscris ca voluntar în armată și a urmat Școala de Ofițeri de Rezervă de Infanterie. În 1917 a fost avansat sublocotenent. A participat la luptele de la Nămolosa, iar la 6 august 1917 a fost ranit la Cireșoaia, după ce își înlocuise comandantul, care murise eroic. După război, a avut un rol important în ridicarea satului. În toamna lui 1918, a înființat Banca Populară *Unirea luptătorilor din Băsești*, filială a Federației Trustului

din Bacău, a pus bazele Căminului Cultural *Mântuirea* și a construit un monument în cinstea celor 183 de oameni din Băsești care muriseră în războiul de reîntregire a țării. Membru al Partidului Țărănesc, vicepreședinte al organizației Bacău și al Cooperativelor din Moldova. În 1925, a candidat pe lista pentru Camera Deputaților a Partidului Țărănesc din Bacău. În perioada împrăștiarilor, a fost arestat de câteva ori, împreună cu comitetul său din comună, pentru că urmărise aplicarea cu strictete a legii și împrăștierea corectă a celor care aveau dreptul. În 1928, a ajuns revizor școlar al județului Bacău. Era un om iubit în regiune; cununase 57 de perechi. În 1946, a condus campania electorală a P.N.Ț.-ului din zonă. Arestat de câteva ori și supravegheat în permanență, începând cu martie 1948. S-a ascuns prin multe locuri. Verile și toamnele și le-a petrecut pe câmp sau în șurile oamenilor. De acasă i se ridicaseră toate produsele agricole, așa că a fost obligat să cumpere, pentru a-și putea plăti cotele cerute de statul comunist. Dădea până și cote pentru animalele pe care nu le avea. Arestat la 15 august 1952. Detenția la Km. 31 și la Capul Midia; supus regimului de exterminare prin muncă forțată, instaurat de Liviu Borcea. După 2 ani, a fost trimis pe șantierul de la Onești, unde a mai muncit încă 1 an. În loc să fie eliberat, a fost condus de un milițian, la Olaru, în Bărăgan, lângă Călărași, unde a petrecut o iarnă, în domiciliu obligatoriu. Gheorghe Popa a fost unul dintre miile de dascăli care au trecut prin lagărele de exterminare comuniste.

POPA, Gheorghe. Născut în 1893. Din Dioști — Romanai. Arestat și condamnat. Detenția la Canal, unde a și murit, la 26 august 1952, în condiții de exterminare.

POPA, Gheorghe. Născut la 3 septembrie 1913, la Săveni — Ialomita. Cioban. Condamnat la muncă silnică. Detenția la Canal, unde a murit, la Colonia 5 Culmea, în data de 5 martie 1953, în condiții de exterminare.

POPA, Gheorghe. Din Bravicea — Călărași (Basarabia). Omorât în 1940, în timpul invaziei sovietice.

POPA, Gheorghe. Din Buișuri — Timiș. Tehnician. S-a sinucis în 1947, din cauza

presiunilor la care fusese supus de Siguranța Timișoara.

POPA, Gheorghe. Arestat la 22 august 1951, de Securitatea Timișoara, în lotul lui Vasile Tarcea.

POPA, Gheorghe. Țăran din comuna Meidanchioi — Tulcea. Arestat într-un grup de aprox. 100 de țărani care luaseră parte la răscoala de la 17 ianuarie 1958, împotriva colectivizării. A făcut parte din lotul de 45 de țărani care au fost torturați de Securitate și condamnați, avându-l ca șef de lot pe Ion Vintilă, care a fost condamnat la moarte (ulterior, pedeapsa i-a fost comutată). Gh. Popa a primit, prin sentința pronunțată la 26 martie 1958, 10 ani de muncă silnică.

POPA, Gheorghe. Din județul Hunedoara. Arestat de Securitatea din Deva, între 3 și 5 noiembrie 1957, și eliberat cu condiția de a atrage în casa sa câteva persoane urmărite de Securitate și care urmau să fie arestate. Ajuns acasă, Gheorghe Popa s-a aruncat în fântâna din curtea casei sale, pentru a nu deveni o unealtă a Securității.

POPA, Gheorghe. Țăran din comuna Timișești — Neamț. Condamnat în lotul organizației *Frontul Patriei*, inițiate de preotul Nicolae Filip, din comuna Brătești, care era și autorul următoarei rugăciuni: *“Tatăl nostru cel din Moscova, / Prăbusească-se împărăția ta / ... Și ne iartă nouă condițiile de armistițiu, / Precum și noi iertăm jafurile voastre. / Și nu ne duce pe noi în ispită / De a mai trece o dată Nistrul, / Și ne izbăvește de prietenia cu Rusia, Amin!”*

POPA, Gheorghe. Student la Arte Plastice. Condamnat. Detenția la Gherla și Periprava.

POPA, Gheorghe. Născut în comuna Obârșă — Mehedinți. Domiciliu obligatoriu la Măzăreni, 5 ani, de la 18 iunie 1951.

POPA, Gheorghe. Născut la 12 iulie 1938, la Alibunar — Jugoslavia. Stabilizat la Carani (nr. 266). Domiciliu obligatoriu, împreună cu părinții, în Bărăgan, 4 ani, din 1951.

POPA, Gheorghe. Subinginer din Ineu. Arestat în 1986, de Securitatea din Arad și ținut 3 luni în anchetă.

POPA, Gheorghe. Din Sibiu. Condamnat. Detenția la Jilava.